

II Księga Machabejska

Глава 4

1. А раніше згаданий Симон, що став зрадником майна і батьківщини, говорив зло проти Онії, наче б він грозив Іліодорові і був тим, що чинив зло, 2. і добродія міста і оборонця народу і ревнителя законів наважився назвати зрадником діл. 3. А як ворожнеча піднялася до такої міри, що і через когось з тих, що вважалися симоновими вчинені були вбивства, 4. Онія бачачи небезпеку ворожнечі, і що Аполлоній Менестей, володар Долини Сирії і Фінікії, пристав до злоби Симона, 5. пішов аж до царя, не щоб бути оскаржувачем громадян, а шукаючи про спільну і поодинокую користь для всього множества. 6. Бо він бачив, що без царського втручання неможливо ще одержати мир на ділі і що Симон не поставить кінець безглуздю. 7. А як Селевкій переставився від життя і царство взяв Антіох прозваний Епіфанієм, Ясон брат Онія діяв підступно, щоб дістати архиєрейство, 8. обіцяючи цареві через посередництво триста шістдесят талантів срібла і з якогось приходу інших вісімдесят талантів. 9. А до цих зобов'язався і дописати інших сто п'ятдесят, якщо йому буде дано через його владу йому поставити спортзал і ефевей і тих, що в Єрусалимі, приписати як антиохейв. 10. Як цар погодився і він захопив владу, зараз навернув нарід до еллінського звичаю. 11. І даровані юдеям царські милості через Івана, батька Евполема, що післав послів для дружби і союзу з римлянами, забравши, і нищачи правові уряди, нововводив протиправні звичаї. 12. Бо він радо збудував у твердині спортзал, і підкоривши найшляхотніших з ефевів, під шапку привів. 13. А таким був якийсь вершок елленізму і закріплення поганських звичаїв через надмірну погань безбожного а неархиєрея Ясона, 14. що священники більше не дбали про служіння жертівника, але знехтувавши храмом і не дбаючи за жертви поспішилися брати участь в спортзалі в протизаконному діянні після заклику для (кидання) диску, 15. і за ніщо маючи батьківські цінності, радше вибирали еллінську славу. 16. І задля цього їх охопили погані обставини, і тих, чії звичаї ревнували і в усьому бажали вподібнитися, цих мали за ворогів і месників. 17. Бо мати непошану до божественних законів не легковажна річ, але це покаже наступний час. 18. Як проводилися п'ятирічні змагання в Тирі і цар був присутній, 19. скверний Ясон післав післанців з Єрусалиму, що були антиохійцями, що несли триста драхмів срібла на жертву Іраклесві, їх і ті, що несли, попросили не вжити на жертву, тому що не годиться, а вжити на інший розхід. 20. Це ж було призначене тим, що посилав, на жертву Іраклія, а тими, що принесли, на будову кораблів. 21. А як післано до Єгипту Аполлонія Менестейського на коронацію Філомитора царя, Антіох сприйнявши, що він став чужим до його діл, він подбав про те, що для його безпеки. Прийшовши звідти до Йопії він пішов до Єрусалиму. 22. А величаво прийнятий Ясоном і містом був введений з світлами і вигуками, тоді так пішов до Фінікії. 23. А після трьох літ часу Ясон післав Менелая, брата раніше вказаного Симона, що ніс цареві майно, і що мав

пригадати про конечні діла. **24.** А той ставши перед царем і звеличивши його за лице влади, придбав для себе архиєрейство, перевищивши Ясона на триста талантів срібла. **25.** Взявши ж царські заповіді він прийшов, не несучи нічого гідного священства, а маючи зло жорстокого тирана і лють жорстокого варвара. **26.** І Ясон, що підманув власного брата, підманений іншим, став втікачем до країни амманітів. **27.** А Менелай взяв владу, а про скарги, які він обіцяв цареві, зовсім не дбав, **28.** хоч Сострат єпарх твердині ставив домагання, бо його було діло податків. Через це оба були викликані царем, **29.** і Менелай оставив заступником архиєрейства свого брата Лусимаха, а Сострат Кратита, що над кипріянами. **30.** А як це ставалося, трапилося, що тарсяни і маллоти збунтувалися, тому що даром дані були Антіохіді царській наложниці. **31.** Отже цар прийшов поспішно, щоб впорядкувати діла, оставивши заступником Андроніка з тих, що були славні. **32.** А Менелай подумавши, що одержав сприятливий час, забравши якесь храмове золото, подарував Андронікові, і інше продав в Тирі і в доколішних містах. **33.** І Онія, докладно взнавши, (його) оскаржив, відійшовши до безпечного місця при Дафні, що лежала при Антіохії. **34.** Тому Менелай взявши до себе Андроніка, просив видати Онію в руки. А він прийшовши до Онії і давши правицю, з клятвою давши правицю і показавшись вірогідним, хоч був в підозрінні щодо обмани, переконав його вийти з безпечного місця, і зразу замкнув, не зважаючи на справедливість. **35.** Через ту причину не тільки юдеї, а й численні з інших народів були огірчені і були засмучені несправедливою смертю чоловіка. **36.** А як цар повернувся з місць при Кілікії, його зустріли ті юдеї, що в місті, і елліни, які вважали за зло те, що без причини вбили Онію. **37.** Отже Антіох душевно засмутившись і зрушений до жалю і сліз через поміркованість і велику стриманність представленого, **38.** і розявившись гнівом, зразу забравши в Андроніка порфиру і роздерши одіж, провівши по всьому місті до того місця, де він вчинив зло Онії, там поганого вбивцю забив, як Господь віддав йому належну муку. **39.** А як сталося багато святотатств в місті через Лисимаха зі згодою Менелая, і як слава розійшлася поза, зібралося множество проти Лисімаха, як вже винесено багато золота. **40.** Як юрба бунтувалася і наповнилася люті, Лисімах озброївши яких три тисячі, почав чинити зло руками при проводі якогось Авранія, що постарівся віком, а не менше й безумністю. **41.** А зрозумівши намагання Лисімаха, одні хапаючи каміння, інші ж грубі поліна, а деякі беручи попіл, що лежав, в замішанні кидали проти тих, що з Лисімахом. **42.** Через цю причину зранили численних з них, а деяких і скинули на землю, всіх же повернули до втечі, а самого святотатця забили при скаргниці. **43.** За це поставлено суд проти Менелая. **44.** Як прийшов цар до Тиру проти нього винесли справу три чоловіки післані від старців. **45.** А як вже Менелай програвав, він обіцяв доволі скаргів Птолемеєві Доруменському, щоб той заспокоїв царя. **46.** Тоді той Птоломей, взявши царя до якогось притвору, наче щоб прохолодити, перемінів його, **47.** і відпустив від оскарження Менелая винного за все зло, а бідних яких, якщо б вони і перед скитами виступили б, ті відпустили б невинними, цих він засудив на смерть. **48.** Отже швидко

несправедливу втрату одержали ті, що дбали за місто і нарід і священний посуд. **49.** Через цю причину і тирійці ненавидячи зло, славно зробили те, що відносилось до їхнього поховання. **50.** А Менелай через захланність тих, що при владі, остався при владі, розростяючись у злі, будучи великим зрадником громадян.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса